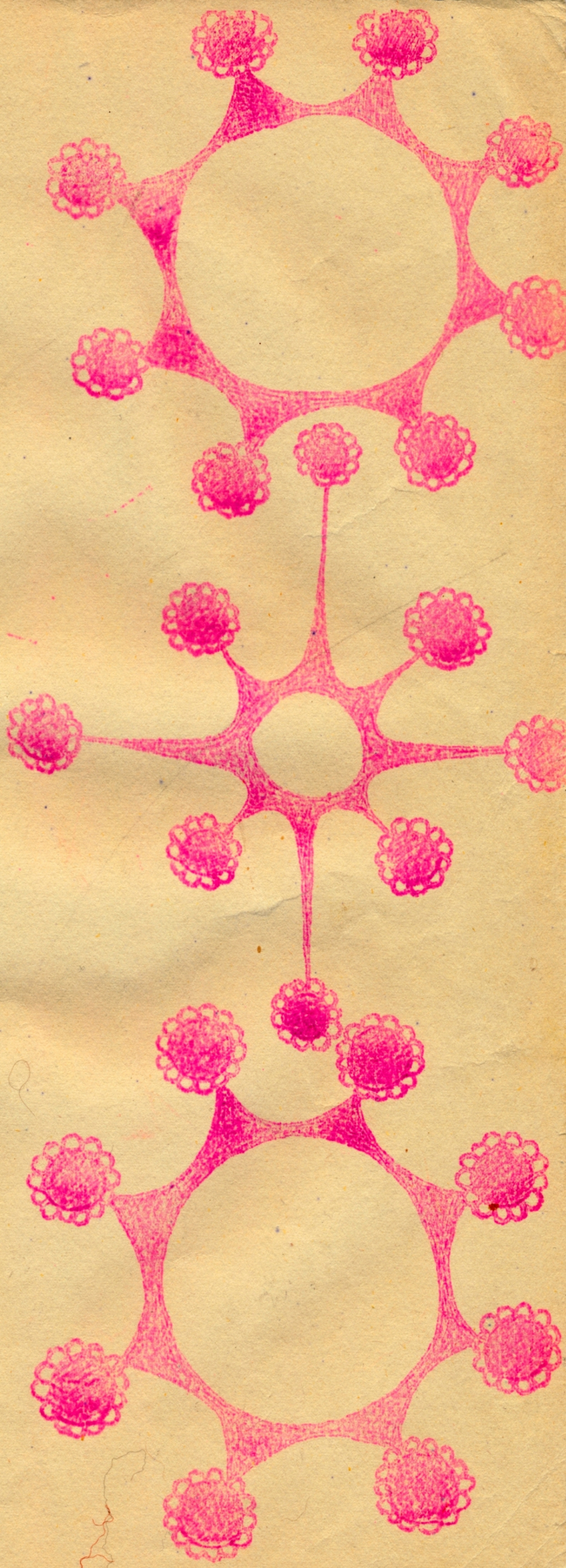

AKY

HELMIKUU 1965

N° 2

Rehtori puhuu, teinikunta puhuu. Puhutaan paljon, paljon jätetään puhumatta. Sävel on kaikilla sama. Päästään yhdestä kahdeksannesta luokasta, tulee kaksi tilalle. Toivotamme eroaville onnea, kiitämme heitä kaikesta Opiskelkaa älkää lannistuko jokaisessa on jotakin. toivottavasti kuulemme teistä vielä.

Ä X Y tahtoo kiittää teitä numerolla, joka on omistettu nimenomaan kahdeksannelle luokalle. Olette paljon avustaneet lehteä ja toivottavasti vastakin. Aina voitte saada numeron jos haluatte siihen tutustua.

Päätoimittaja itse seuraa ajatuksissaan tämän vuoden Abiturienttejä kiinteästi. Heidän kanssaan hän on opiskelunsa aloittanut ja voisipa hän nytkin olla mukana jos olisi aikoinaan ollut järkeilemättä ja ajatellut. Yhden luokan kertaus ei koskaan tee kenellekkään hyvää. Järkeily on turhaa niinkuin tästäkin huomaamme. Kertaus tässä tapauksessa on hukkaan heitettyä aikaa, josta ei mitään hyödy. Mikä kauhistus olla opettajien silmätikkuna yksi ylimääräinen vuosi.

Vaikken voisikaan täydellisesti iloonne yhtyäkään haluan kuitenkin potkaista teitä. Ehkä tapaamme joskus jatkamassa yhdessä jossakin siitä mihin nyt jäämme ystävyys ja tuttavuus ei pääty. Kohotan maljan. Näkemiin. Toivottavasti lehti tuo teille jotakin.

Olavi

8-luokkalaisten nyt lopettaessa varsinaisen normaalin koulutyön ja siirtyessä kertaamaan oppimaansa ja mahdollisesti vielä paikkaamaan aikaisempia laiminlyöntejään, voisimme puhua työstä vähän yleisemminkin.

Kaikki olemme lukeneet yleisestä pyrkimyksestä siirtyä viisipäiväiseen viikkoon työmarkkinoilla. Ylioppilaskirjoituksiin valmistautuvasta koululaisesta tämä voisi käydä eräänlaisesta vitsistä ellei asialla olisi myös erittäin vakava periaatteellinen puolensa. Tämä uudistus ei kuitenkaan koskaan tule koskemaan niitä, jotka ovat valinneet osakseen eteenpäin pyrkimisen henkisellä ja tiedollisella alalla. Ne, jotka tämän tien ovat valinneet, voivat vain valittaa, ettei heitä varten ole viikossa muutamia ylimääräisiä päiviä. Usein käykin niin, että öistä joudutaan tekemään näitä lisäpäiviä. Edellään mainittu ei yleensä vielä koske koululaista, mutta myöhemmin se on sitäkin ilmeisempi totuus. Hyvä kuitenkin, jos koulu edes jossakin määrin on pystynyt opettamaan oppilaalle sen, että työ on kehityksen perusta ja että kukin on ensisijassa itse vastuussa omasta kehityksestään omalla työllään.

Säännöllisesti suoritettu työ on ehdoton edellytys opintojen edistymiselle korkeakouluissa ja yliopistoissa. Monien on vielä opiskelutyönsä lisäksi tehtävä ansiotyötä opintojensa rahoittamiseksi. Kun loppututkinto on suoritettu, on useimpien hakeuduttava aivan heti työpaikkaan päästäkseen hankkimaan elatustaan ja maksamaan opiskeluvuosina kertyneitä velkoja. Jos opiskelija haluaa jatkaa opintojaan loppututkinnon jälkeen on tämä työ useimmissa tapauksessa suoritettava viikon kahdeksantena ja yhdeksäntenä päivänä. Tähän eivät kaikki tietenkään ryhdy, mutta kaikkien velvollisuus on syventää tietojaan ja pitää itsensä ajan tasalla, mikä niinkään vaatii vaivannäköä varsinaisen työajan ulkopuolella. Huomattava on, että valtiovalta ja yhteiskunta eivät juuri millään tavalla tue opiskelijoita missään vaiheessa.

Minkä palkan yrittäjä sitten saa vaivastaan? Hiukan leveämmän leivän tietenkin jossakin myöhemmässä vaiheessa, mutta tärkeämpää kuitenkin on, että hyvin ja huolellisesti suoritettu työ antaa aina tekijälleen tyydytyksen tunteen, joka on sitä suurempi, mitä vaativampi tehtävä on ollut.

Kun kahdeksanluokkalaiset nyt lähtevät loppusuoralle, toivotamme heille hyvää kirimiskykyä, voimaa pinnistää tämänkertainen kilpailu

niin, että voivat senjälkeen olla tyytyväisiä saavuttamaansa tulokseen. Toivomme myös että minkäänlainen kompastuminen ei tule teemmään tulosta huonommaksi kuin kunto edellyttää.

Tätä samaa toivovat kanssamme myös muut opettajat ja koko koulu. Toivotamme teille kaikille onnea yrityksessänne.

Kuraattori

Rehtori

Joka ei mitään tiedä eikä tiedä, ettei mitään tiedä,
hän on narri. Vältä häntä!

Joka ei mitään tiedä, mutta tietää, ettei mitään tiedä,
hän on etsijä. Auta häntä!

Joka tietää, mutta ei tiedä, että tietää,
hän nukkuu. Herätä hänet!

Joka tietää ja tietää, että tietää,
hän on mestari. Seuraa häntä!

(Arabialainen sananlasku)

10.2.-65

Taas puhuttiin

Teinikunta järjesti keskusteluillan vanhemmille. Pelolla odotettiin heidän kovia sanojaan. Mutta loppujen lopuksi; kaikki meni hyvin. Tosin saimme vain viisi aktiivista äitiä mukaan, mutta hyvä näinkin. Kiitos kaikille äideille. Heidän ansiostaan emme vielä menettäneet uskoamme vanhempiin. Keskustelun teemana oli: teinityön merkitys ja aatteellinen perusta. Tuloksena kahden tunnin istumisesta oli se, että saimme selvitettyä Teinijulistuksen vanhemmille ja pääsimme siihen tulokseen, että teinityö on erittäin merkityksellistä nuorelle. Jopa läsnä olleet herrat rehtori ja kuraattori myönsivät sen, että teinitoiminnassa mukana olevat ovat tavallista aktiivisempia myös tunneilla. Äänestysikärajaa ei päätetty alentaa. Käsitykseni mukaan ainakin pari vastahakoista äitiä saatiin käännetyksi myönteisiksi teinitoiminnalle ja silloin keskustelu jo erinomaisesti vastasi tarkeitustaan. Muuten se oli myös meille läsnä olleille teineille avartava. Lisää näitä!

K y l t t y y r i !

K y l t t y y r i !

K y l t t y y r i !

T u o h u u t o o n S u o m e s s a s y . y r i .
M u t m i k ä s e o n s e k y l t t y y r i ?
K a s , s i i n ä p ä p u l m a o n j y y r i .

Eino Leino

LAHDEN ELOKUVAKERHON KEVÄTOHJELMISTO 1965

- 21.2. Edwards: AAMIANEN TIFFANYLLA. Elokuvien The Pink Panther, Täydellinen loma, Operaatio alushame ym:n tekijän ehkä onnistunein kuva. Pääosissa: Audrey Hepburn ja George Peppard.
- 14.3. Renoir: KARKAILEVA KORPRAALI: Rikas ja monitahoinen elokuva, josta ei tiedä luokitellako sen soitaelokuvaksi vaiko komediaksi. Kaavoihin puristaminen olisikin selvästi Renoirin kykyjen aliarvioimista.
- 21.3. Minelli: YLI KAIKEN YMMÄRRYKSEN. Elokuvasa musicalin, komedian, melodraaman aineksia sikin soikin. Tarinan kehittelylle ei panna suurta arvoa mutta rinnalla kulkee ohjaajan oma juoni, jota etupäässä on tarkasteltava. Värien käyttö mestarillinen. Pääosassa Shirley MacLaine.
- 28.3. Godard: NAINEN ON AINA NAINEN. Elokuvaa tehdessään Godard oli enemmän kriitikko kuin ohjaaja. Vaikutteita saatu monilta etenkin amerikkalaisilta ohjaajilta mutta Godard on taitavasti ranskalaistanut ne lähes tuntemattomiksi.
- 25.4. Boetticher: KULLANRYÖSTÄJÄT. Kullanryöstäjät on täysipainoinen Boetticher filmi, yksinkertainen tehokas, rauhallinen ja rehellinen. Boetticherin ehkä tämän hetken amerikkalaisen filmin realistisin edustaja. Pääosassa Randolph Scott.
- 16.5. Losey: NUKKUVA TIIKERI. Todellinen harvinaisuus, jonka veroista Lahdessa tuskin koskaan on esitetty. Losey on luonut mestariteoksiaan Englannissa, Ranskassa ja Italiassa. Hänen kädestään on tuskin koskaan lähtenyt heikkoa teosta. Muista Loseyn filmeistä on Suomessa esitetty: Mustalaistyttö ja herrasmies, 24 tuntia armonaikaa, erotiikka ja Eva. NUKKUVA TIIKERI on valmistunut v. 1954.

"Rahaton ensikokeilu"

Manelissa taas
paikassa rahakkaiden
istun taas.
Olen yksin ja
kuitenkin joukossa.
Miksi niin?
Te pintapuoliset
rahan perässäkö
juoksette vaan.
Miksi niin?
Ette harrasta
ette naura
ette itke
olette vain.
Te, lähtekää, lähtekää
pois tuonne
kauas, kauas.
Minä vain täällä
teidän kanssanne
teitä surkuttelen.
Lähden kohta ja
jätän kaiken.

NUPU

A.A. Milne:

Ken ois iloisempi, ken,
kuin on pilvi taivaan.
Hattarat ne riemuiten
laulaa siness' ilmojen.

Kenkään ei niin iloinen
lie kuin pilvi taivaan.
Siksi laulan riemuiten
lailla taivaan pilvien.

(NALLE PUH)

Klo 24.00

Teinit hiipivät vuoteisiinsa. Keskiyö levittää synkän vaippansa luostarin ylle. Yössä väriellee henkeäsalpavaa, mystillinen jännityksen ja odotuksen tunne. Yöllisiä ääniä. Vesi tippuu yksitoikkoisesti jälleen altaaseen. Yöpäivystäjä torkkuu, ja lemmestä pettyneitä teinejä hiipii hiljalleen asuinrakennuksiin. Jossakin soi viulu tai naukuu kissa. Yksi tähti tuikkii pilven raosta.

Böö aaaih krr... uuuuiii." - Kämppien ovet lentävät auki. Julmistuneet mätiköt ryntäävät käytävään, seipäitä, saappaita, jakkaroita, hammastikkuja ja hirttonuora aseinaan. Raivostunut joukko kokoontuu kuin joukko Viertolan härkiä. Hyperanimaalinen meteli, murina, nousee kessunkäheistä kurkuista.

"Aave esiin" kaikuu pelon ja vihan vapisuttamilla äänillä. Johtajana esiimtyy teini, joka horjuu ja änkyttää joko pelosta tai kuperkeikkavedestä. Nyt on tosi kysymyksessä. Kansanjoukko mylvii materialistisessa sensaationhalussaan. Aaveelle rientää kuitenkin avuksi teinejä ja toiset yrittävät retoorisesti parastaan.

"Vox populi vox dei. Hirteen, hirteen." Joten jälleen: 'Glaudeamus igitur...' - Rauha kaikille.

Episodi sisäoppilaitoksesta

Kalle Väänänen: Interparrat opintielä

HENNALASSA

Oli syksyinen iltapäivä. Ilma oli kirkas ja tyyni ja tiellä oli suuria ruskeita vesilätäköitä. Kiersimme niistä muutamia ja kahlasimme muiden halki. Auringon valo sai vanhojen tiilirakennusten seinät liekehtimään. Tämä oli sotilaiden Hennala.

Talli oli pitkä, matala rakennus ja hevoset oli jo tuotu ulos. Niiden kaviot polkivat maata ja tummat päät nousivat ylpeinä taivaasta ja punaisia rakennuksia vasten. Puristin vaistomaisesti piirustuslehtiöni lujemmin. Ei, sanoin, en tullut ratsastamaan. Tulin vain katsomaan.

Ratsastuksen opettaja, kapteeni, oli pitkä, harteikas mies, jolla oli kova, sotilaallinen ääni ja viehättävä hymy. Hän näytti siltä kuin ei ikinä sietäisi minkäänlaisia kujeita tai tyhmyyksiä. Täsmällisesti hän määräsi tytöille hevoset: "Teille Rumba, teille Epona ja te otatte Napukan."

Epona oli hevosista nuorin, vilkkain ja kaunein. Minun silmissäni se näytti melkein täydelliseltä, mutta ymmärsin kyllä, ettei minulla ollut kykyä arvostella hevosta, koska tiesin niistä niin vähän.

Napukka oli kovasuinen, sanottiin. Rumban toinen silmä oli melkein sokea ja Telma oli suuri kuin vuori. Alhaalta katsoen sen pää näytti olevan tallin katonrajan tasalla.

Hevoset liikkuivat kevyesti ratsastajien liikkeiden mukaan. Niiden kaviot tömähTELIVÄT maahan tasaisesti ja ääni kimposi tallin seinistä kymmenkertaisena kylmään ilmaan. Päivän himmetessä melkein huomaamatta illaksi pehmenivät ääri viivat, hevosten rytmillinen kavionkopse vuoro-tellen häipyi ja kuului taas voimakkaampana. Kauempaa kaikui komento-sanoja ja kymmenien saappaiden tahdikasta astuntaa. Jeep pompotti pitkän rakennuksen kulman ympäri ja harjoituksista palaava polkupyöräosasto kaarsi tieltä kasarmin pihalle.

Hevosten lähestyessä aloin ahkerasti piirtää, vaikka sormet olivat kylmät ja jäykät. En olisi halunnut menettää sitä hetkeä: neljä hevosta tallin luona, kaulat kurkotettuina, päätään ravistellen, ratsastajat kuumissaan. Voimakkaita pystysuoria linjoja, tummia maan värejä. Hä-mä-rä tallinpihalla ja sen vastakohtana kirkas taivas.

Ratsut alkoivat kiertää ympäri, ympäri.

Tuli pimeä. Bussikin tuli. Hevoset jätettiin sotilaille ja juostiin lätäköiden halki. Minua paleli. Katsoin vielä tallille. Ovesta loisti keltainen valo.

Eräänä päivänä tuli mieleemme haastatella opettajia heidän mies- ja naisihanteistaan. Aloimme kyselymme hiukan epäilevin mielin, mutta huomasimme heti, että esittämiimme kysymyksiin vastattiin hyvin huumorintajuisesti ja hiukan leikkimielellä. Emme tietenkään ehtineet haastatella kaikkia opettajia, vaikka mielellämme olisimmekin niin tehneet. Kiitämme opettajia, jotka ovat antaneet meille asiasta lausuntonsa

Lehtori Olkkonen:

Hän vaatii ihannenaisteltaan useita ominaisuuksia. Tällä täytyy olla tietoja, ajattelukykyä ja rauhallinen luonne. Lisäksi hänen täytyy olla äidillinen, pitää lapsista. Myöskin hänen olisi oltava aito ihminen, sekä ulkonäkönsä, että sisältönsä puolesta.

Lehtori Olkkonen uskoo rakkauteen ensi silmäyksellä, mutta väittää, että se saattaa piankin haihtua.

Lehtori Niskala:

"Miesihanteeni on 186 cm pitkä ja nimeltään Niskala. Luonteeltaan hän on ystävällinen ja samaa mieltä kanssani." Lehtori Niskala uskoo rakkauteen ensi silmäyksellä

Lehtori Tuominen:

Kuvailee miesihanteensa luonnetta sanoilla avulias ja huolehtivainen. Ulkonäöltään hän ei saa olla liian kaunis. Lehtori Tuominen uskoo, että saattaa ihastua ensi silmäyksellä, rakkaus voi ehkä tulla sitten jälkeensä.

Lehtori Leskinen:

Sanoo ihannemieheksensä oman miehensä. Miehen ominaisuuksista hän arvostaa kohteliaisuutta ja rehellisyyttä.

Lehtori Helatie:

Hänen naisihanteensa on ennen kaikkea hyvä vaimo ja äiti, joka pystyy huolehtimaan kaikista kodin askareista miestään unohtamatta. Luonteeltaan hänen tulee olla hellä ja hoivaava. Kysymykseemme, uskooko lehtori rakkauteen ensi silmäyksellä, hän vastasi pitävänsä sitä pelkkänä satuna, jossa ei ole minkäänlaista perää.

Lehtori Ristola:

Vastasi lauseella, joka varmaankaan ei erikoisemmin imartele miehiä: "Miesihanteita voi olla olemassa, mutta ihannemiehiä ei ole". Kuitenkin hän sanoo uskovansa rakkauteen ensi silmäyksellä. Myöhemmin saimme kuulla, että hänen ihannemiehensä on pitkä, tumma ja hyvä tanssija.

Lehtori Lindström:

Ihannenaisten on oltava pitkä, solakka ja lempeä. Hän uskoo rakkauteen ensi silmäyksellä, mutta sanoi, että määrästä ei sitten voi olla aivan varma.

Lehtori Tontti:

Pitää eniten miehestä, joka on ehdottomasti rehellinen ja vilpitön. Myös hän uskoo rakkauteen ensi silmäyksellä.

John Lennon:

~~Kiltti~~ koiria Arne

Hau hau, se sanoo, hilpeästi niin
tuo pikku karvainen ystävämme.
Hau hau, kun katulyhty paistaa
ja haukahdellen elämää se haistaa.
Kiltti koiria! Kii-va piski,
häntä heiluu, nenä kiiltää
viisas Arne, nyt oot riski
MUTTA KELLO KOLME SÄ SAAT SEN

NUKUTUKSEN

ARNE.

Uusi aurinko syntyy
ja vanhasta tulee kuu.

Uusi aurinko iskee uusia säteitä
eikä mikään ole vanhaa sen auringon alla.

Sinä peloton: palvo ja palvele sitä!

Sinä vanhanraukka

kuunhulluksi tule!

(Diktonius)

Vanha aurinko poistuu.

Olemme loistaneet vuoden.

Perineet manttelimme toisilta,

luovutamme sen toisille.

Oletteko valmiit ottamaansen vastaan?

Muutunmeko?

Häviämmekö?

Toivottavasti edes kummittellemme!

Nimet jäävät,

ainakin arkistoon.

Ajatelkaa mihin nyt jõudutte,

onko vastuu liian suuri.

Ajatelkaa mutta alkää surko.

Teidän on se otettava mikä teille annetaan.

abi

VIISAT

Kuin nuppineulan kärki,

on joka miehen järki.

Kunhan vain sen tyy n saisi,

johon neula uppoaisi.

(Lauri Viita)

ABITURIENTTIEN AIVOITUKSIA

Vahvistuipa tänään taas, kun kahdeksankymmentä ensiluokkalaista oli laukannut käytävässä ylitseni, mielipiteeni, että ilmaisutavat ovat moninaiset.

Päätin tässä eräänä päivänä vierailla "ekassaluokassa". Vastaanotto oli peräti konkreettinen: onnistunut jalkakamppi vilpittömästi vahingoniloisen naurun säestämänä. Päiväkirjamuistutus-uhkauksellani ei ollut minkäänlaista tehoa. Pakokauhun täyttämässä mielessäni manasin siitä, että en ollut opetellut seinille kiipeämistä, se tuntui nimittäin ainoalta pelastuskeinolta. Onneksi abiturienttien suojeluspyhimys saapui avukseni ovenkahvassa riippuvan lettipään muodossa, hän näet kimitti taikasanat: "Ope tulee". Laupeus, jonka nuo sanat aikaansaivat, oli melkeimpä hajuaistilla tunnettavissa.

Luikkiessani rakkaaseen, uneliaaseen, tuulettamattomaan kahdeksanteen luokkaamme päättelin, että äsken saamani kohtelu johtui vain siitä, että ensiluokkalaiset ovat liian ujoja kehdatakseen kunnioitustaan muulla tavalla osottaa - tunteitahan voidaan ilmaista niin monin tavoin.

M.H.

P.S. Jos näette minun, nenänpielet valkoisina, hiiviskelevän täällä vielä ensi vuonna, voitte tehdä johtopäätöksen, etten ole teitä vielä hennonnut jättää.

OHHOH KULLAISTA KOULUA -

X.Y.

MITÄ ENEMMÄN LUET,
SITÄ ENEMMÄN TIEDÄT.

MITÄ ENEMMÄN TIEDÄT,
SITÄ ENEMMÄN UNOHDAT.

MITÄ ENEMMÄN UNOHDAT,
SITÄ ENEMMÄN TIEDÄT.

MITÄ VÄHEMMÄN TIEDÄT,
SITÄ VÄHEMMÄN UNOHDAT.

MITÄ VÄHEMMÄN UNOHDAT,
SITÄ ENEMMÄN TIEDÄT.

MITÄ ENEMMÄN TIEDÄT,
SITÄ ENEMMÄN UNOHDAT.

j.n.e.

MIKSI SIIS OPISKELET ??

KOULUSSAKIN VOI JOTAIN OPPIA,
JOS ON TARPEEKSI TYHMÄ -
ALKU AINA HANKALA, LOPUSSA JÄR-
KI SEISOO

JÄTÄ HUOMISEKSI, MINKÄ VOIT ULLA
TÄNÄÄN OPPIA.

L.R.

KYLLÄ SE MAA KAIKKI MAHTAVATKIN MÄDÄTTÄÄ

A.K.

JU MERA DU VET, DESTO MINDRE VET DU !

M.E. H.M.

JOS EI SINULLA OLE LUKUHALUA, PESSE
KORVASI ENNEN KUIN TULET KOULUUN.

JOS EI RUTIA OLISI KEKSITTY,
EN MINÄKÄÄN SITÄ OLISI KEKSINYT.

R.P.

LAPSET:

KOULUN LOPPUA

ODOTETAAN 12 VUOTTA,

KUN SE LOPPUU

TOIVOO, ETTÄ NE 12 VUOTTA

OLISIVAT VIELÄ EDESSÄ PÄIN.

ÄLKÄÄ SIIS HEITTÄKÖ TOIVOA

AIKA KULUU KUITENKIN

LIIAN NOPEASTI.

SEURATKAA SIIS

ESIMERKKIÄMME

JA TUOTTAKAA

KOULULLEMME KUNNIAA !

ÄX ja Y

ALALUOKKALAISET !

TAKOKAA SILLOIN KUN RAUTA

ON KUUMAA -

JÄÄHTYNYTTÄ RAUTAA ON

ENÄÄ VAIKEA TAKOA.

TOISIN SANOEN

LUKEKAA SILLOIN KUN VIELÄ

ON AIKAA -

VIIME HETKELLÄ ON MAHDOTONTA

PARSIA KAIKKIA AUKKOJA.

P.K.

KYLLÄ NÄMÄ KOULUVUODET HYVÄÄ OVAT TEHNEET NIIN,

ETTÄ: "JOLLA ON HULLU POIKA PANKAA SE OPETTAJAN

OPPIIN."

A.P.

ÄÄNELLÄÄN ABITKIN LAULAA, MUTTA HEINÄSIRKAT REI-

SILLÄÄN.

A.R.

KOULULAINEN, TEE MITÄ TEET, MUTTA TEE SILLOIN,

KUN ON TEKEMISEN AIKA.

O.H.

ARVOITUS.

KUN RAVISTAA, NIIN LOTISEE.

MIKÄ SE ON ?

(ABITURAN AIVOT)

AULIKKI KARHU

(Kehrää, kehrää tyttönen)

Lue, lue Aulikki
että saisit lakkisi
toivotaan et tuuristaa
et koulu sulta jäädä saa.

Kampaa, kampaa Aulikki
kohta tulee Markkusi
älä sure Jussia
onhan sulla toisia.

Juokse, juokse Aulikki
ettei sua Eerikki
kiinni ottais kokonaan
ja pitäis vallan omanaan.

Pimputa, pimputa Aulikki
soittotaito on hyödyksi
pitkillä kauniilla sormilla
joita on ilo katsella.

Naura, naura Aulikki
ystäviesi iloksi
sanonnatkin käyneet on
kaikille niin tutuksi.

ULLA ASPELUND

(Tula tullallaa)

Ulla aamulla ylös vuoteestaan
ei pääse hän ulos huoneestaan
kello koulun soi
ja jo kiireen toi
kun Ulla viel asemalla patikoi.

Tula tullallaa ompi Ullallaa
hienoja tyyliä tulvillaan
tula tullallaa
hän kuteissaan
aina parhaiten viihtyy mustissaan.

Ulla käsillään aivan leikillään
saa hienoja muotoja syntymään
ja hän sörvailee
joskus muovailee
ja tauluja hienoja maalailee.

Mutta ympyrät Lahden liikenteen
vie Ullan kovaan pinteeseen
siellä räiske käy eikä ehjää näy
kun pellit ja ruuvit lentelee.

HEIKKI VÄHÄLÄ

(Intian kuu)

Kattopalkit koulussa katkeilee
oo hiio hei
kun humanisti Heka siellä astelee
oo hiio hei
hän raittihin ilman aina saa
oo hiio hei
kun muut ne haistattaa
oo hiio hei
- Mutta juttele sinä vaan
kyllä Heka poika tunnetaan,
hänen poskensa väri ain vaihtelee,
kun Marjosta mainitsee-

Tunnilla Heka ain haaveilee
oo hiio hei
kun ajatukset Marjossa majailee
oo hiio hei
niin Hekan polvet ne väräjä
oo hiio hei ...

Autolla Heka kun kurvailee
oo hiio hei
niin ämmät ne tiellä jo siunailee
oo hiio hei
on silloin parasta olla pois
oo hiio hei
muuten hullusti käydä vois
oohiio hei

ERIKI MÖNKÄRE

(Hämä hämä hähki)

Möyhky, Möyhky ampuu paukkuraudallaan
ja villin lännen tyyliin hän sitä heil
silloin on hyvä olla kaukana
muuten voi saada kuulan kalloonsa.

Möyhky, Möyhky lätkää pelaa innoissaan
luita hän toisilta silloin rikkoo vaar
varokaa pojat alle jäämästä,
muuten ei teistä jää ihmistä.

Hauska, hauska heppu on Möyhky ilonen
Hipoissa hän kirmaa kuin keiju nentonen.
Aamun tullessa lisää vauhtiaan,
kuka kumma pysyis enää rullanaan?

PIRKKO KASKIA

"Suuret setelit"

1.
Toisten mielestä lienet
loisto koululainen
koska läksyjes huminaa poistaakaan et
sä milloinkaan aivoistas voi je, je
2.
anna toisten sä huvitella yöt ja
päivät
piittaa siitä sä et
koska elät, luet ja laskeskelet pitkin elämääsi
laulakaa je, je
3.
Kun täältä erkanet kerran
Pirkko, missä muistosi on
koko koulu oli elämäsi keskusta vain
miksi täältä erkanetkaan je, je
4.
On elämäsi lyhyt kuin paita
joka polvissa viipottelee
katso, ettei itsepäisyys kompastu vain
sinä huumoria tarvitset ain je, je

GUNILLA BERG

"Jukolan seitsemän veljestä"

Kävelee kuin mannekiini
sopii hälle monokiinit
uhkea tyttö tuo Nilla
uhkea tyttö tuo Nilla

Svenskassa hän pärjää hyvin
vetää siitä napakympin
svenskaa taitava Nilla
svenskaa taitava Nilla

Olavin on tyttö oma
pari siinä on niin soma
lempi kun rinnoissa riehuu
lempi kun rinnoissa riehuu.

Matkä hältä hiljaa sujuu
kun hän toisten antaa puhuu
hiljainen tyttö tuo Nilla
hiljainen tyttö tuo Nilla.

Rouvamaiset kuteet kantaa
markan hymyn aina antaa
hymy se Nillan somistaa
hymy se Nillan somistaa

ANNA= LIISA RISTOLA

(A-M rakkahin)

Jos käytävillä kuljet
tai olet pihalla,
niin hymys kyllä huomata
voi joka taholla.
On mieles aina iloinen
se pahaks ole ei
kun perinnöksi lahjan sait
mi murheen kaikki vei.
Anna-Liisa kuinkas kävi niin,
että tulit tänne Salppuriin,
kun Yhteiskoulun tienohot sä jätit
"Lakki tulee täältääkin".

Nyt lopputentit alkaa
se kovaa aikaa on,
mut' määrämpää jo häämöttää
ja sisuakin on.
Siis kesämuistot heitä
sä vihdoin unholaan
ja anna niitten haaveitten
nyt kesää odottaa.
Anna-Liisa kuinkas kävi niin,
että tulit tänne Salppuriin,
Kun Yhteiskoulun tienoot sä jätit
"Lakki tulee täältäkin".

LIISA ROSTI

(Sisar hento valkoinen)

Kanssa kirjojen
käy Lissu hento valkoinen
ja valkoista on kutreihin suormat
aurinko lämpöinen.

Ja valoa
on päässä myöskin sisällä
on järkeä ja malttia aina
silloin kun tarvitaan.

Silti haaveisiin hän vaipuu
aatellessaan Kariaan
vaikka pohjaton on kaipuu,
kirjat nurkkaan ei jää.

Kun kesäisin
hän uimarantaa kaunistaa
on astuntansa ylvähän kaunis
taivas sen todistaa.

MIRJAM KUNELIUS

(Katinka)

Mirjam viel nouri ja viehkeä on
koulussakin voittamaton.
Pojat hän hurmaa ja kateiksi saa,
kun hän minissä kulkee nyt vaan.
Me kaikki toivomme menestystä vaan,
kun kirjoituksiinsa hän valmistuu.
Valkoinen lakki määränä on,
kokemusta Mirjamilla on .

Koulussa Mirjam niin hiljaa on
vaatimaton, mut arvaamaton.
Tummissa silmissä salaista on ,
sitä emme arvata voi.
Naapurit kuiskivat: Katsokaa oi
voi tuota tyttöä, oi joi, voi voi
Ties minkä miehen hän ansaansa saa,
tulevaisuus näyttää sen vaan.

RAIJA PARAMO

(Rosvo Roope)

Jos hiljennytte hetkeksi
niin tahdon kertoa
teill' varsinaisen tarinan
joll' ei oo vertoa.
Se on Raija Paramosta
tyttö nimeltään,
joka sydämiä särki
miss joutui kiertämään.

On Raijall' hymyhuulet
ja säihkysääretkin,
palkaksi sai patsahan hän kerran
hymyst' siint,
Myös prinsessana Ruususen
hän kerran valloitti
ja Prinssi Raijaa kainosti
vain otsalle suuteli.

Niin moninaiset Raijalla
on nämä harrasteet
Jos kilpaa ryhdyt jumppaamaan,
niin parhaasi sä teet:
ei monen jalka nouse niin ylös kuitenkaan
kuin oppia hän baletissa
on saanut aikoinaan.

Koulunpenkill' istunut hän ompi ahkeraan
ja läksyistä hän harvoin nyt
harmaatakaan saa.
Mut' opettajat aattelivat:
hyv' on tyttö tää,
ja niin ei jäänyt Raija-Lilli
stipendittäkään.

HANNA UDNER

(Saku sammakko)

On nuttura tunnus Hannalla
yhym, yhym
On nuttura tunnus Hannalla
yhym, yhym
On nuttura tunnus Hannalla
ja nauru rämäkän kannalla
yhym, yhym, yhym.

On jumppa Hannalle kauhistus
oijoi, oijoi
ja talous oikea rasitus
oijoi, oijoi
On jumppa Hannalle kauhistus
ja talous oikea rasitus
oijoi, oijoi, oijoi.

Mutta muuten hän kyllä touhuilee
yhym, yhym
Mutta muuten hän kyllä touhuilee
yhym, yhym
Mutta muuten hän kyllä touhuilee
hän hitsaa, sorvaa ja touhuilee
yhym, yhym, yhym.

On Hannalla reksiin vaikutus
aijai aijai
On Hannalla reksiin vaikutus
aijai aiaj
On Hannalla reksiin vaikutus
kun molemmilla matikka on harrastus
aijai aijai aijai.

Ei Hannaa näy tansseissa
hym, yhym
Ei Hannaa näy tansseissa
yhym yhym
Ei Hannaa näy tansseissa
eikä paljon muissakaan huveissa
yhym yhym yhym.

On kulkenut maita ja mannerta
yhym yhym
On kulkenut maita ja mannerta
yhym yhym
Onkulkenut maita ja mannerta
ja astellut Pyhän maan tannerta
yhym yhym yhym

Oli Hannalla salainen rakkaus
oijoi oijoi
Oli Hannalla salainen rakkaus
oijoi oijoi
Oli hannalla salainen rakkaus
ja syynä Matin oli komeus
oijoi oijoi oijoi.

KRISTA TAITTO

(Pieni nokipoika vaan)

Ajotaito on Taitolla
ajaa kouluun autolla
kaikki ylös kipuaa
matkan varrel' hip hurraa.

Krista osaa piirrellä
numeroitakin siirrellä
ja hänviihtyy kotona
koira kun on seurana.

(Katsokenguru loikkaa)

Saita Krista ei ole
muuten säästää hän vaan
ehkä vanhuuden päivin
rahaa tuhlata saa.

Rosvot ryövää ei Kristan
koira pitää siit huolt'
notkeus auttavi Taiton
köysikasasta pois.

OLAVI HEIKKILÄ

"Jänis istui maassa"

Traktorilla ajaa Olavi, Olavi
Hyvän ajan kortti on juoksussakin mahdoton
juokse pois, juokse pois, juokse pois.

Hyvä on myös poika hippaamaan
hippaamaan
kevyesti liitelee, niin jo tytöt
kuiskaillee
hippaa pois, hippaa pois, hippaa pois.

MARJO HILPE

"RUusut tulipunaiset"

Hilpellä on tukka kynitty
järkeä ei vaan oo nypitty
äxyn numerot käy kaupan
Marjo kynii meiltä markan
pojat tykkää, onni lykkää
Hilpen Marjosta.

Hilpe tykkää aina Pekoista
ei oo toista niiden veroista
hauskat ovat Hilpen jutut
niitä kuulee vieraat, tutut
pojat tykkää, onni lykkää
Hilpen Marjosta

ANNELI PUUKARI

"Saku sammakko"

Nyt Annelista taas lauletaan

ahaa, ahaa

Nyt Annelista taas lauletaan

ahaa, ahaa

Nyt Annelista taas lauletaan

kun Hesassa hän asuessaan

joutui lähtemään Amerikkaan

ahaa, ahaa, ahaa.

Mutta Amerikasta tullessaan

ahaa, ahaa

Mutta Amerikasta tullessaan

ahaa, ahaa

Mutta Amerikasta tullessaan

joutui Lähteen muuttamaan

ja nyt Hesaa kaivataan

ahaa, ahaa, ahaa.

Täällä hän hipoissa juostessaan

ahaa, ahaa

täällä hän hipoissa juostessaan

ahaa, ahaa

täällä hän hipoissa juostessaan

oppi nyt Ivaloa rakastamaan

siell piti Paavo kotoaan

ahaa, ahaa, ahaa.

Sulle hipat nyt sovi ei ollenkaan

ahaa, ahaa

Sulle hipat nyt sovi ei ollenkaan

ahaa, ahaa

Sulle hipat nyt sovi ei ollenkaan

kun sä valkolakkia saada niin innokkaasti

haluat

ahaa, ahaa, ahaa.

HILMA SAMULI

"Arvon mekin ansaitsemme"

Hilma tekee käsitöitä
hän on taitava sormistaan
kuteet laittaa itsellensä
huolehtii omasta muodistaan
hän on äskettäin rengastettu
emännäx aikoo
se kysyyhän taitoo
kun leivät ja pullat ne leivotaan.

Lapsiperheen tyttärenä
Hilma syntyi maailmaan
taloustöiden aakkosia
sai ennen kouluun tuloaan
matikass ei älyy puutu
siks ei rexikään hälle suutu
joudukas, toimeikas.
"Ai juku" se on mun tuunuksein.

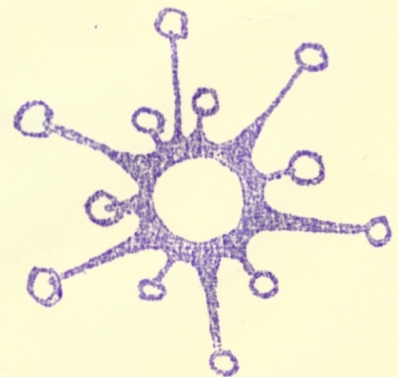
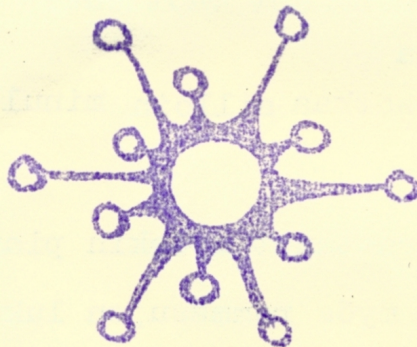
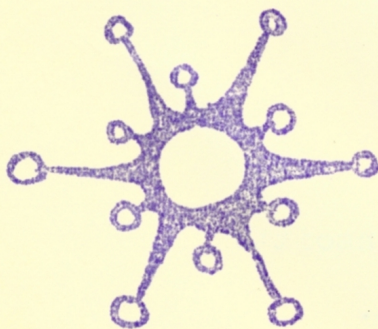
Kansantalolla kävi hän ennen
nyt ei enää oo nähtynä.
Vääntää savoo tullen, mennän
läksytkin ain on tehtynä.
Kiva tyttö omi Hilma
niinkuin raikas tuulinen ilma
hyvä ja hempeä
raikas ja lempeä
meidän koulun tyttö.

PIA SUNDELL

Pia niin ahkera tyttönen on
aineessakin voittamaton
kirjat ne hurmaa ja unelmiin saa
niihin hän taas katoaa.
Kaikki nyt kuiskivat: katsokaa oi
voi tuota tyttöä oioi, voi voi
mihin tuo hurmio johtaneekaan?
Pia sen tietää nyt vaan

Kouluko Pialle tärkeintä on?
päämäärä ei oom ahdoton
Lakin kun milloin omaksi sai
onnellinen on hän kai.
Pia nyt kuiskii, katsokaa oi
niin paljon tenttejä oioi, voivoi
Vappuna hieman jo helpottaa kai
kesän taas vapaaksi sai

Tansseissakin Pia on hiljainen
"Markkinan" osakas uskollinen
Helsinki hurmaa ja liekkeihin saa
sinne hän taas katoaa.
Pia vain kuiskii: kuunnelkaa hoi
voi noita poikia oioi, voivoi
Paremmat tanssit kai polilla ois
Urkilta lähden jo pois.

MARTTI OJALAINEN

(Saku sammakko)

Martti Ojalainen koulumatkallaan
hahaa huhuu
hän ei laulellut kauniita laulujaan
hahaa huhuu
hän oli vakava mies konsanaan
ja kulki kuin sotilas koulumatkallaan
hahaa huhuu hahaa.
Opettajat älliä oottavat
hahaa huhuu
kun mies lähtee kokeisiin koittamaan
hahaa huhuu
hänhti "grand old man'iksi" sanotaan
mutta kohta se nähdään,
pitääkö paikkansa ollenkaan
hahaa, huhuu, hahaa.

ANN-SOPHIE NOVÁKY

"Minä olen pikku poika posteljooni"

Minä olen Anna-Sohvi Novaki
ja Novaki ja Novaki
ja Pajani mulla on svenssoni.

Jos harjoitukset tuottaneet on
vaikeutta
niin kopsatkaa silloin minulta

Olen harraistanut myöskin pianonsoittoa
ja usein myös romssujen lukua.

On tukka mulla kikkura ja punainen
ja teeren jälki poskella hupainen

Ei piijat mua kiinnosta laisinkaan
ja siksi harvoin menen mä tanssimaan.

On Nilla mulle ystävä niin verraton
hiljainen tyttö kun hänkin on.

Olen kierrellyt mä pitkin Eurooppaa
ja Englanti kiehtoi mutkokonaan

Mut nyt unohdan mä kaikki matkat nää
ja tentteihin paneudun mä innolla.

MATTI LAITINEN (Hämä-hämä-häkki)
=====

Laitsu, Laitsu hyvin aina pukeutuu,
friidut ne häneen siksi ihastuu.
Punainen paida ja housut prässissä,
ei Masalla vikaa ole jästissä.

Laitsu, Laitsu joskus pelaa lätäkistä,
ja harvoin hän rientää tanssiin letkistä.
Mäkeä hyppäsi ennen kovasti,
mutt' nyt hän on kirjoissa kiinni lujasti.

Silmien väri on kumma Lait्सulla.
Kysypä sitä Nelly kullalta.
Hän se katsoi silmiin ruskeisiin,
ihastui myös muotoon vallan uhkeeseen.

902

